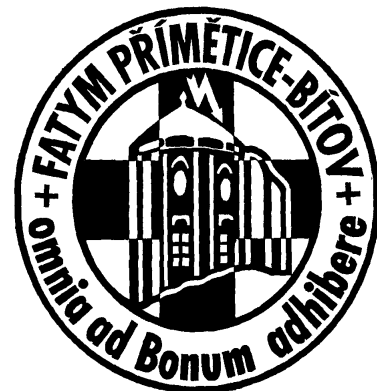
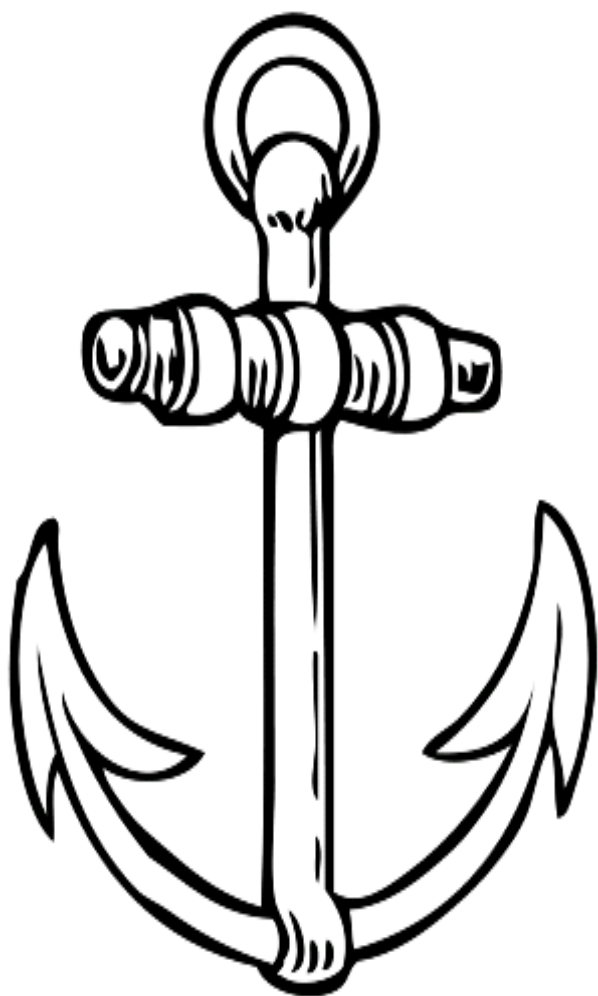

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE

- *Proč je kotva znamením naděje?*
- *Návštěva papeže Benedikta.*
- *Rozpis dušičkových pobožností.*
- *Seznámení s P. Stanislavem Mahovským.*
- *Vzpomínky na prázdniny.*
- *Další zajímavosti z oblasti FATYMů.*
- *A něco veselého na závěr...*
- **ČTĚTE!!!**

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN PRÁČE
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV JAROSLAVICE SLUP STRACHOTICE
HRÁDEK DYJÁKOVICE VALTROVICE

Silnější než smrt

Svatý otec Benedikt XVI. poukazuje na vnitřní protirečení naší existence. Z jedné strany nechceme zemřít, z druhé strany si nepřejeme ani pokračovat zde na zemi v neomezeném trvání. Sv. Pavel se těší, že odejde do domova u Pána (2Kor 5,8), zatímco nám mnohým křesťanům a také našim nevěřícím vrstevníkům je toto těšení se na nebe poněkud cizí. Nevíme, co si máme představit pod souslovím „věčný život“. Přemýšlíme o něm až příliš v kategoriích světa, který známe a tak se mýlíme a ani se na něj netěšíme. Slovo „věčný“ v nás vzbuzuje myšlenku nekonečného, a to nás odstrašuje. „Život“ nám dává pomyslet na život, který známe, který milujeme a nechceme ztratit, který je však přesto mnohdy spíše námahou než zadostiučiněním. Jen vyjdeme-li svou myslí z času, můžeme chápat věčnost ne jako neustálý sled kalendářních dnů, ale jako chvíli plnou nasycení, kdy se stále znovu noříme do nesmírnosti bytí a jsme přítomni zavalení radostí. Možná jste už tady na zemi pod hvězdnou oblohou zažili, že to, co se vám zdálo jako okamžik trvalo ve skutečnosti několik hodin...

Dušičkové svátky plné naděje Vám ze srdce přeji vaši kněží.

A Bůh seslal anděla aneb prázdniny o. Nika

Občas se mi stane, že někde zabloudím. Někdy když jdu pěšky, někdy když jedu autem. Když jsem takhle jel o prázdninách, chtěl jsem jednoho večera dojet přespat na místo, kde jsem věděl, že má být zbořený kostel. Protože jsem nevěděl přesně kde to je, zajel jsem špatně a zapadl jsem a už jsem se odsud nemohl dostat. Bylo to mimo vesnici, venku už se stmívalo a nikde nikdo. Zkoušel jsem to auto nějak dostat ven, ale nešlo to. Tak

jsem přespal v autě a ráno jsem přemýšlel co dál. Pomodlil jsem se ranní chvály a pak jsem se modlil: „Pane, ty v evangeliu říkáš, že když budeme mít víru jako hořčičné zrno, tak pohneme skálou. Prosím, ať je to auto na silnici.“ A čekal jsem, kdy přiletí nějaký anděl, aby auto přenesl. Nic. Bylo 6.45. Odskočil jsem si, a jak jsem se vracel, jel kolem traktor. Zamával jsem na něj, on mě zahákl a vytáhl. Takže v 7.00 se auto opravdu ocitlo na silnici a mohl jsem odjet. Pán Bůh slyší naše modlitby a většinou používá přirozené prostředky, aby nám odpověděl. Je na nás, abychom mu naslouchali, abychom na něj byli nasměrováni.

o. Nik

Těšíme se na setkání s vámi na dušičkových pobožnostech

sobota 31.10.2009:

Stálky	15.00 mše sv., pak pobožnost na hřbitově
Lukov	16.15 pobožnost na hřbit.,
Hor. Břečkov	17.00 mše sv. v kostele, pak asi v 18.00 na hřbitově
Bítov	17.00 mše svatá v hradním kostele

neděle 1.11.2008 Slavnost Všech svatých:

Mše svaté ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku. Mimo to budou v neděli 1. 11. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Práče	v 9.30 mše sv. v kostele, potom v 10.45 modlitba na hřbitově
Korolupy	13.00 na hřbitově
Lubnice	13.00 na hřbitově
Podmolí	13.30 na hřbitově
Chvalatice	13.30 na hřbitově
Kravsko	13.45 na hřbitově
Kuchařovice	14.00 na hřbitově
Štítary	14.00 na hřbitově
Dyjákovice	14.00 na hřbitově
Jaroslavice	14.00 na hřbitově
Lesná	14.15 na hřbitově
Oslnovice	14.00 na hřbitově
Štítary	14.00 na hřbitově
Starý Petřín	14.00 v kostele a pak na hřbitově
Plenkovice	14.30 na hřbitově
Vracovice	15.00 na hřbitově
Přímětice	15.00 na hřbitově
Bítov	15.00 na novém hřbitově
Šafov	15.00 na hřbitově
Šumná	15.00 na hřbitově
Hrádek	15.00 na hřbitově

Slup	15.00 na hřbitově
Prosiměřice	15.30 v kostele, pak na hřbitově
Olbramkostel	15.30 na hřbitově
Onšov	15.45 na hřbitově
Milíčovice	15.45 na hřbitově
Mramotice	16.00 na hřbitově
Podhradí n.D.	16.00 na hřbitově
Vranov n.D.	16.00 na hřbitově
Křidlůvky	16.00 na hřbitově
Strachotice	16.00 na hřbitově
Podmýče	16.45 na hřbitově
Citonice	17.00 v kostele, pak světel. průvod na hřbitov
Valtřovice	17.00 na hřbitově
Těšetice	17.00 na hřbitově
Lančov	17.00 se světelným průvodem z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)

pondělí 2.11.2008:

Bítov	16.00 na starém hřbitově
Vratěním	16.30 mše sv, po ní průvod na hřbitov

úterý 3.11.2008:

Štítary	18:45 dušičkové procesí z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)
---------	--

čtvrtek 5.11.2008:

Vracovice	16.00 mše sv., po ní modlitba na hřbitově
Milíčovice	17.00 mše sv., po ní modlitba na hřbitově
Šumná	18:45 dušičkové procesí z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)

Od pondělí 2.11. do pátku 6.11. v 18.00 budou v Přímětích mše sv. ve hřbitovní kapli. Kaple bude osvětlena. Po mši svaté 2. 11. bude modlitba v kryptě, která bude tohoto dne po mši svaté zpřístupněna.

Vítáme otce Stanislava Mahovského!

Od srpna 2009 působí ve farním týmu Přímětice nový kněz otec Stanislav Mahovský. Poprosil jsem jej, aby se nám v tomto Zpravodaji trochu představil.

Odkud a z jaké rodiny pocházíš?

Pocházím z malé vesnice, která se jmenuje Unkovice – patří do farnosti Židlochovice. Nachází se jižně od Brna. Vyrůstal jsem ve věřící rodině. Mám ještě dvě starší sestry a bratra.

Co mělo význam pro tvůj růst ve víře?

Víru mi od malička vštěpovala především moje maminka, za což jsem jí velmi vděčný. Vzpomínám třeba, když bylo jednoho dne nepěkné počasí, venku bylo takové zvláštní šero a vesnice byla liduprázdná, tak mne maminka vzala s sebou a šly jsme za vesnici na takový kopeček, kde stál kříž a k němu ona nesla květiny. Říkala, že tam jdeme ne kvůli lidem, ale abychom udělali radost Bohu. Bylo to pro mne silné svědectví víry.

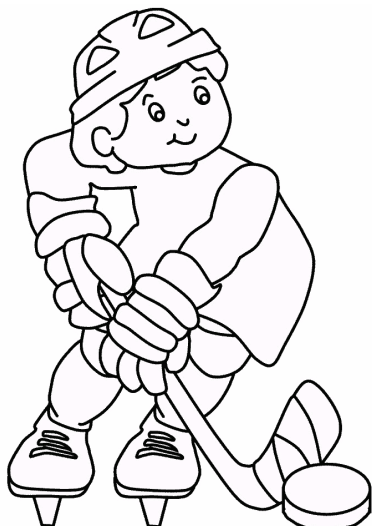
Vliv na můj růst ve víře měl také kněz, který působil v naší farnosti a kterému jsem již od malička ministroval. Také rád vzpomínám na svoji tetičku, která byla u sester Vincentek na Velehradě a na prázdniny k nám jezdila domů. Společně jsme se třeba modlili večer venku na dvoře. Také když jsme přijeli na Velehrad, tak setkání s řeholními sestrami bylo vždy nezapomenutelné.

Jak se v Tobě utvářelo vědomí kněžského povolání?

Jednou, když si jeden můj kamarád podal přihlášku do semináře a pak ji zase stáhl, tak mne to mrzelo. Věděl jsem, že já bych se takto nezachoval, ale šel bych za tím, pro co jsem se rozhodl.

Vždycky jsem v sobě cítil takové semínko, které do mne Pán vložil. Něco, čím mne Bůh přitahoval k sobě a v jistém okamžiku mne pozval, abych mu sloužil i v jeho větší blízkosti. Cítil jsem, jak si mne Pán pro tuto chvíli rozhodnutí připravoval a také mne zvláštním způsobem chránil.

Jak jsi se podílel na životě vaší židlochovické farnosti?

Když umřel kostelník, který k nám dojížděl, tak jsem mimo ministrování dělal vše místo něj. Také jsem pomáhal při různých opravách na kostele i jinde.

Jaké máš koníčky a záliby?

Hrával jsem u nás na rybníku v zimě hokej, rád jsem hrál i tenis, jízda na kole a další.

Za rozhovor děkuje P. Jindřich.

V tématické příloze tohoto Zpravodaje bych se rád spolu s vámi poohlédl za nedávnou návštěvou Svatého otce u nás. Zejména bych rád zdůraznil téma naděje, o které Benedikt XVI. –hovořil při mši svaté v Brně. Činím tak proto, že toto téma se také pěkně hodí do dušičkového času, který budeme prožívat.

Kříž, kotva, srdce

Možná víte, že tématem papežovy návštěvy u nás byla trojice božských ctností – víra, naděje a láska. Možná jste také už někdy potkali někoho, kdo měl na krku na řetízku kříž, kotvu a srdce. Ptáte se, proč ony tři ctnosti míchám dohromady s těmito symboly? Je to jednoduché. Kříž je znamením křesťanské víry a také jejím vyznáním. Nosíme-li ho na krku nebo, když se křížem žehnáme, vyznáváme tím to, co je typické pro křesťanskou víru –

přesvědčení o existenci jediného Boha ve třech osobách Otce, Syna a Ducha svatého a o tom, že Boží Syn se stal člověkem a svou smrtí na kříži nás smířil s Bohem.

Toto je největší a nevymluvnější projev Boží lásky k člověku – a znamením lásky je všeobecně srdce. Znamením naděje je kotva, kterou první křesťané znázorňovali vzhůru nohama, aby zdůraznili, že naše naděje je v nebesích. Krásně o tom hovoří list Židům: : „V této naději máme bezpečnou a pevnou kotvu pro duši. Ona proniká až do samého vnitřku nebeské velesvatyně, kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš“ (Žid 6,18-20).

Papežský znak

Kardinál Josef Ratzinger, když byl zvolen za papeže a přijal jméno Benedikt XVI., si zvolil erb plný symboliky, aby tak vyjádřil něco ze své osobnosti a ze svého pontifikátu. V erbu se nachází prvky starověkých tradic jeho bavorské vlasti a jeho biskupského erbu. Erb je rozdělen na tři části. V první se nachází hlava maura s pohanskou korunou na hlavě. Tento znak se už od 14. století nachází v erbu arcidiecéze Mnichov a Freising, odkud papež pochází, a kde také sloužil jako arcibiskup. Současný papež tím chce vyjádřit všeobecnost Církve, která nezná žádné rasové a třídní rozdíly, protože všichni jsme jedním

v Kristu. Druhým symbolem je medvědice biskupa freisingského Corbiniana, který v 8. století zvěstoval evangelium v Bavorsku. Odkazuje na pověst podle níž Corbinian zkontroloval medvěda, který mu zabil koně a donutil jej nést jeho náklad až do Říma. Náklad symbolizuje také tíži papežského úřadu. Třetím symbolem je mušle poutníka, která znamená putující Boží lid. Odkazuje ale také na svatého Augustina, kterému jeden malý chlapec

vysvětlil, že člověk nemůže obsáhnout svým rozumem nekonečné Boží tajemství, podobně jako se muší nepřelije moře do důlku na pláži. Mušli měl papež už ve svém biskupském znaku. Také heslo současného papeže jej provází již od jeho biskupských let: „Cooperatores veritatis“ – Spolupracovníci Pravdy.

Významnou změnou v papežské heraldice je nahrazení tiáry (trojité koruny) mitrou. Tiáru přestal používat už Pavel VI. (1963-1978), ale v heraldice se to projevilo až teď. Tři koruny tiáry připomínají tři zlaté pruhy na mitře. Druhou změnou je použití palia – bílého vlněného pásku s vetkanými křížky, které je symbolem plné biskupské moci. Tradiční zkřížené klíče vyjadřují moc na nebesích (zlatý) a moc na zemi (stříbrný). Odkazují na Ježíšova slova Petrovi: „Cokoli svážeš na zemi, bude svázáno na nebi...“

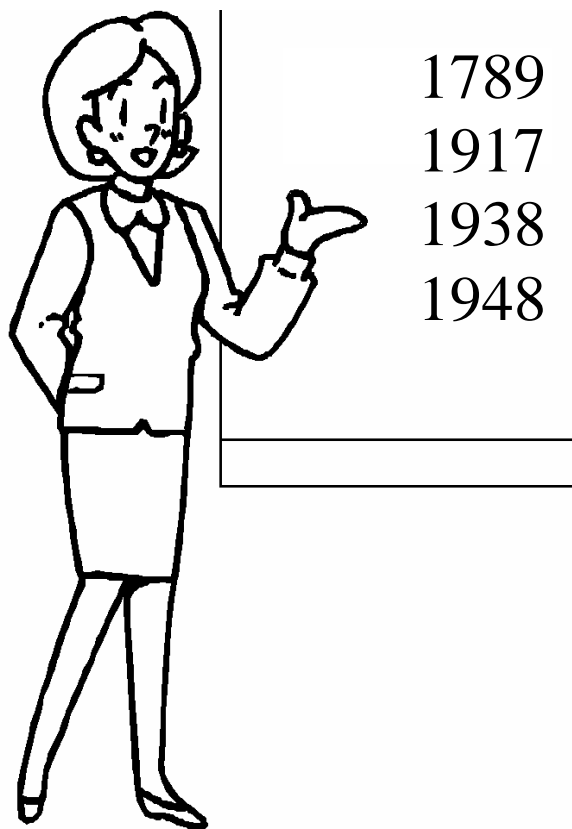
Moderní svět hledá naději

V Brně – na místě, které je nám nejbližší z míst, které navštívil - hovořil papež o naději. Připomenul nám několik myšlenek ze svého okružního listu o naději Spe salvi z roku 2007: „Jediná jistá a spolehlivá naděje je v Bohu. Historická zkušenost ukazuje, k jakým absurditám dospěje člověk, když vyloučí Boha z horizontu svých rozhodnutí a svého jednání. Vidíme, že není snadné založit společnost založenou na dobru, spravedlnosti a bratrství, protože lidská bytost je svobodným tvorem a jeho svoboda zůstává křehkou. Musíme svou svobodu stále zaměřovat k dobru. Nesnadné hledání správných zřízení lidských věcí je úkolem pro všechny generace.“ Ve své encyklice tyto myšlenky ještě dále rozvíjí.

Historie učitelkou života

Papež Benedikt ukazuje v čem spočíval omyl všech teoretiků revolucí ve všech dobách, omyl všech těch, kteří lidem slibovali světlejší zítřky. Člověka nelze ozdravit jenom zvnějšku např. vytvořením určité politické situace nebo příznivých ekonomických podmínek, tím, že bude mít „dobré bydlo“. Zapomněli na to, že člověk zůstává stále člověkem a jeho svoboda zůstává také svobodou ke zlému. Také pokrok je dvojsmyslný: nabízí nové možnosti dobra, ale otevírá také propastné možnosti zla. Rozum se stane lidským, je-li schopen ukazovat cestu vůli – a to je jen tehdy, hledí – li nad sebe sama. Člověk v nerovnováze mezi materiálními schopnostmi a nedostatkem úsudku srdce se stává hrozbou pro sebe sama i pro celé lidstvo. Boží království uskutečněné bez Boha ústí do zvráceného konce všech věcí.

Zatímco je zřejmé, že technický pokrok jde stále kupředu, něco podobného nelze říci o pokroku lidského svědomí. „Svoboda předpokládá, že v základních rozhodnutích se

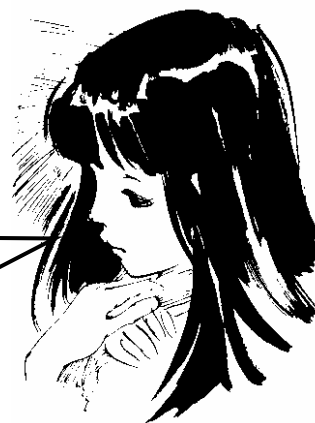
každý člověk a každá generace ocitá znovu na počátku.“ (Spe salvi 24) Svoboda člověka je stále stejně křehká, proto nebude nikdy na světě existovat království definitivně upevněného dobra. Kdo slibuje lepší svět, který potrvá věčně, ignoruje lidskou svobodu a dává falešné sliby.

Dávejme si tedy do budoucna pozor na podobné slibotechniky a aktivně vytvářejme ve svém okolí prostor, kde se uplatňuje skutečné dobro a láska.

Já, já, já, jenom já, já stačím si sám?

Svatý otec nám připomenul, že i „v naší vlasti podobně jako jinde na světě se našli lidé, kteří trpěli pro věrnost evangeliu a neztratili naději. Obětovali se, aby vrátili důstojnost člověku a svobodu národům, když ve velkorysém přilnutí ke Kristu našli sílu budovat nové lidstvo“. Dále upozornil na fakt, že „v současné společnosti mnohé formy chudoby vznikají z osamělosti, z nedostatku lásky, z odmítání Boha a z tragédie člověka, který si myslí, že si může stačit sám, nebo naopak, že je pouhým bezvýznamným a pomíjejícím jevem. V tomto našem světě, který se ztrácí, když důvěřuje pouze lidským plánům, jedině Kristus může být naší spolehlivou nadějí“. K odvážnému hlásání této pravdy dále papež povzbudil kněze, řeholníky, manžele i mládež.

Jak málo je úsměvu na tvářích lidí...

Jediná naděje je v Bohu?

V úvodu již citované encykliky Spe salvi papež vyslovuje velice odvážné tvrzení: „žít ve světě bez Boha znamená žít bez naděje“. Jakoby mimo vztah k Bohu člověk ve světě nemohl mít nic, v co by doufal. Jistě tu jsou i tyto časné naděje, ale papež ukazuje na mnoha příkladech jejich nestálost. Naděje člověka, který má jen tyto naděje, je často doprovázena strachem, že selžou: a ony dříve či později selžou. Svátý otec cituje apoštola Pavla, který připomíná efesanům: „Pamatujte, že jste kdysi žili bez Krista, bez naděje a bez Boha“ (srov. Ef 2,12).

Jako konkrétní příklad člověka, který skrze objevení Ježíše Krista, získává pevnou naději proměňující celý život uvádí blahoslavenou Josefínu Bakhitu.

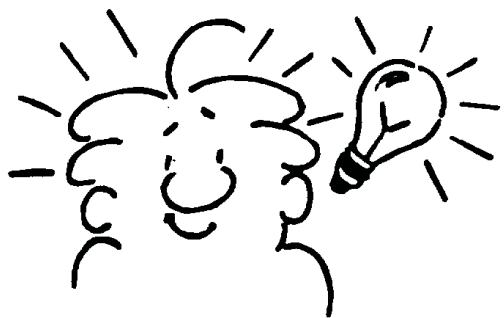
Svědkové naděje

Tato súdánská afričanka Josefína Bakhita (+1947) byla od devíti let otrokyní často do krve bičovaná u krutých pánů. Doufala, že nalezne pána lidského. Nalezla však Pána Ježíše Krista a vyznává: „jsem milována definitivně, ať se stane cokoliv, jsem očekávána touto Láskou. A tím je můj život dobrý.“ Poznáním této naděje byla vykoupěna, už se necítila otrokyní, ale svobodnou dcerou Boží. (Spe salvi 3)

Benedikt XVI. ve své encyklice cituje také z dopisu vietnamského mučedníka Pavla Le-Bao-Thin (+1857), který v tom, co píše, také svědčí o živé naději hořící v jeho srdci. „Já, Pavel, vězeň pro jméno Kristovo, vám chci vypovědět o svých souženích, do kterých jsem denně pohroužen, abyste rozniceni láskou k Bohu, vzdávali se mnou Bohu chválu, jeho milosrdenství trvá navěky ... ke krutému mučení všeho druhu, k poutům na nohou, železným řetězům a okovům přistupuje nenávisť, tresty, nařčení, sprostá slova, žaloby, zlé skutky, ... avšak Bůh je ustavičně při mně a z těchto soužení mě vysvobodil. Bratři milovaní, až toto všechno uslyšíte, dobrořečte se mnou Pánu. ... Uprostřed této bouře vrhám kotvu živé naděje, která je v mém srdci až k Božímu trůnu.“ (Spe salvi 35)

Papežovy myšlenky o naději pro hloubavé

- „Přítomnost, ač namáhavá, může být žita a přijata, pokud vede k cíli a pokud si tímto cílem můžeme být jisti, pokud je tento cíl tak velký, že opodstatňuje námahu cesty.“

- „Víra nám již nyní dává něco z očekávané skutečnosti, a tato přítomná skutečnost je pro nás „důkazem“ věcí, které ještě nevidíme.

Vtahuje do přítomnosti budoucnost, která tak

už není pouhým „ještě ne“. Fakt, že tato budoucnost existuje, mění přítomnost; budoucí skutečnost se dotýká přítomnosti, budoucí věci se tak obracejí v přítomné a ty přítomné v budoucí.“

...dodává o. Marek

Návštěva svatého otce je sice již dávno za námi, ale právě nyní nastává čas, abychom začali objevovat poselství této návštěvy. Dovolil bych si tedy připomenout něco z toho, co mě oslovilo.

Velmi silně působil vnitřní pokoj a zvláštní radost svatého otce uprostřed těch, kteří byli plni neklidu při jeho ochraně. Potěšilo, že vyjádřil velkou úctu k našim dějinným osobnostem a také naznačil východiska k řešení současných problémů. Kromě jiného řekl: „**Povzbuzuji křesťanské společenství, aby byl jeho hlas slyšet.**“ A dodal: „**Bez Boha člověk neví, kam má jít a ani není schopen pochopit, kdo je.**“ Připomenul též, že „**pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná, protože otvírá naše srdce naději a umožňuje nám objevit naši neodcizitelnou důstojnost Božích dětí.**“ Naslouchali mu nejen věřící a pan president, ale také politikové a poslanci a vysokoškolští odborníci.

Neměli bychom tedy jeho poselství věnovat v tomto smyslu pozornost i my všichni?

P. Marek Dunda

Vranovský kostel začíná vydávat svá tajemství

Zatím, co někteří oplakali zavření vranovského kostela, který se bude uvnitř rekonstruovat, jiní jsou plni nadšení, protože je možno tušit, že se kostel po rekonstrukci vyloupne ve zcela nové podobě a kráse. Již první týdny po zavření chrámu byly objeveny sice tušené, ale překvapivé nálezy. Jsou to přímo senzace, a to nejen místního významu, ale dovolím si tvrdit, že o nich ještě uslyšíme. Uvedu jen několik z nich.

Přestože kostel známe v barokní podobě, je celé jeho zdivo románské (kromě věže). Už to samo je velkou záhadou, proč ve Vranově n/D stojí tak velký kostel z doby románské. Vždyť je to největší románský kostel na Moravě, který není ani katedrálou, ani klášterním kostelem. Další senzační zprávou je, že pod vrstvou maleb se našla zachovaná gotická výmalba.

Na kostely a jiná dobrá díla dřív přispívali panovníci a obyčejní lidé. Dneska je to stát, různé fondy, občas velké firmy, ale prostí štedří lidé zůstávají. Budu se za vás přimlouvát...

Jenže pod ní se podařilo nalézt poměrně zachovalé románské fresky. Na místě obětního stolu jsme odkryli pod dlažbou vstup do krypty, o které nikdo neměl tušení... a mohl bych pokračovat. Už nyní se můžeme těšit na mnohá překvapení a snad i poodkrytá tajemství týkající se vranovského kostela.

To, co je méně radostné, je zpráva, že se podařilo sehnat finance pouze na obnovu podstatné části vnitřku kostela, ale scházejí prostředky na opravu fasády a střechy. Střecha je v neradostném stavu. A tak i touto cestou chci poprosit o pomoc ty, kdo by pomoci mohli. Uvádím zde číslo účtu vranovské farnosti: 1580474329/0800, variabilní symbol pro rekonstrukci kostela 9102009 a kontakt na pana Bulu 602501402, který je koordinátorem celé opravy. Děkuji všem za projevený zájem a podporu.

P. Marek Dunda

Víte, že Svatý otec Benedikt XVI. požehnal v Brně i kámen pro nový oltář kostela ve Vranově?

Díky:

V minulém zpravodaji jsem se na vás obracel s prosbou o finanční a duchovní pomoc pro jednoho člověka v sociální tísní. Jeho jménem bych chtěl poděkovat vám všem, kteří jste přispěli. Vybralo se celkem 13200.

V současné době se pracuje na uskutečnění operace, která mu umožní návrat do normálního života. Ještě jednou díky vám všem.

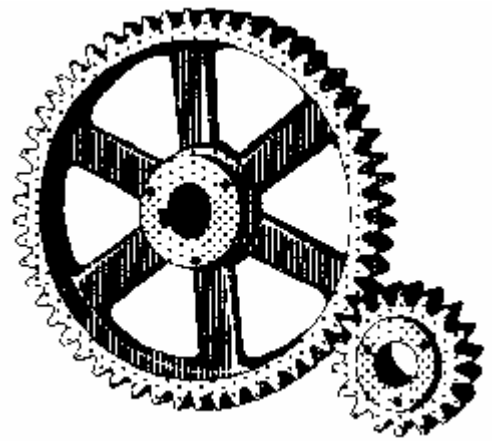
Děkujeme také všem občanům, kteří podpořili opravy našich kostelů. Občané darovali v Citonicích 75800,-Kč, v Horním Břečkově 7966,-Kč a ve Vracovicích 13704,-Kč. Pán Bůh zaplat'!

P. Pavel Sobotka

Letošní tábory aneb „CESTA ČASEM“

Když se vysloví slovo prázdniny, tak se mi automaticky vybaví pojem TÁBOR. To prostě k prázdninám patří stejně jako žluté listí k podzimu nebo sníh k zimě a sněženky k jaru. Pro letošní tábory našeho přímětického FATYMu přišla nabídka jistého pana pro-

fesora, abychom vyzkoušeli jeho úplně nový vynález – stroj na cestování časem. Této nabídce jsme neodolali, a tak jsme se vlastně pro pana profesora stali v podstatě pokusnými králíky. Nyní, po svých zkušenostech ze dvou zkoušek stroje času, musím říct, že přijetí profesorovy nabídky nelituji. Pan profesor nastavil do svého stroje určitou časovou posloupnost, takže my, jako účastníci jeho pokusu, jsme se postupně přesouvali podle časové osy od velkého třesku přes pravěk, starověk, středověk a současnost až do budoucnosti. Měli jsme možnost

zažít a vyzkoušet si v každé etapě našich dějin to, co zažívali naši předkové. Nejprve jsme museli po velkém výbuchu shromáždit dohromady jednotlivé molekuly našeho milovaného slunce, abychom se měli kolem čeho otáčet. Pak nás pan profesor pozval do pravěku, abychom si vyzkoušeli, jaké to je kopat jámu na mamuta. Další den našeho táboření nás profesor vyzkoušel z našich schopností porozumět starým písmům, protože jsme měli vyluštit starodávné nápisy krále Ašóky, které hovořily o tom, jak být správným člověkem. Ve středověku jsme pak prožili bojovné dobrodružství při získávání vlajky protivníka a vyrazili jsme do dalekých krajín objevovat nové kontinenty na naší Zemi. V každé době jsme se seznámili s člověkem, který v sobě dokázal objevit boží pozvání k objevování boží lásky ve svém životě a stal se svatým. Na závěr našeho putování časem nás navštívil mimozemšťan, který tvrdil, že naše planeta je plná nenávisti, a že je potřeba s tím něco udělat.

P. Jan Kotík

Ve vzpomínkách dále zůstávají: letní tábory, TYNAFy, pouť na Velehrad, návštěva Svatého otce, poutě do Jeníkova, posvěcení,...

Vyhlášen rok kněží...

Měl jsem letos docela cestovatelský rok a mojí poslední cestou byla pouť na duchovní cvičení pro kněze, které pořádala Komunita Blahoslavenství v Arsu ve Francii. Ars je stále celkem malou vesnicí – má něco okolo 1000 obyvatel a je znám tím, že v něm sloužil jako farář sv. Jan Maria Vianney. Zemřel zde po mnoha letech plodné služby právě před 150 lety. Protože je patronem kněží sloužících ve farnostech, vyhlásil Svatý otec tento rok rokem kněží. Kněžský rok začal na Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova 19.června a za rok na

tutéž slavnost skončí. Obraz Nejsvětějšího Srdce je také logem tohoto roku. Tak je nám kněžím připomínána také definice, kterou kněžství vyjádřil svatý farář arský: „Kněžství je láska Ježíšova Srdce.“ Název duchovních cvičení byl „Radost být knězem zasvěceným pro spásu světa“. Z toho všeho pro nás kněze vyplývá: 1. Že nás Ježíš miluje. 2. Že nás posílá, aby se jeho láska rozlévala skrze naši službu v duších a přinášela ovoce spásy. 3. Že jedině z Krista a z věrnosti svému poslání pramení naše kněžská radost.

...a manželé obnovu nepotřebují?

Díváme-li se okolo sebe, uvědomujeme si jasně, že by byl omyl si to myslet!!! Všichni máme moc zapotřebí obnovu a vycházení ze stereotypů, ve kterých žijeme a které považujeme chybně za nezměnitelné. Proto bych chtěl vám všem manželům nabídnout jedinečnou příležitost k obnově a utvrzení manželského života. Během víkendů 23.-24.1., 20.-21.2. a 20.-21.3. proběhne na faře v Prosiměřicích obnova pro manželské páry s názvem Láska a Pravda. Tuto obnovu povedou manželské páry z komunity Emmanuel z Brna. Jednotlivé víkendy mají tato témata: Bůh nás miluje jako manžele, Svátost manželství, Komunikace mezi manžely – slovní, tělesná, duchovní a Výchova dětí a život rodiny. Při každém víkendu prožijeme společné chvály, přednášky, adoraci, sdílení a mši svatou. Je dobře se účastnit všech tří víkendů. O děti se jistě postará babička s dědečkem nebo je vezměte na faru a postará se o ně mládež. Na večer se budete vracet domů. Bohužel mnozí nebudou ochotní obětovat tento čas a řeknou, že už jsou na vrcholu manželské dokonalosti a nemohou už dále růst. Věřím ale, že se najde aspoň 10 odvážných párů, ochotných „ztratit“ čas pro podstatnou věc, aby se obnova mohla uskutečnit.

P. Jindřich Čoupek

Na co se můžeme těšit...:

Ve středu 28.10.2009 se v **Prosiměřicích na faře uskuteční farní odpoledne**. Ve 13:30 je sraz na škrábání brambor na hranolky. Ve 14:30 hra pro děti, 17:30 růženec rodin a mše svatá.

O víkendu 13. – 15. 11. je plánováno ve Vranově nad Dyjí **podzimní setkání velehradských poutníků**.

V neděli 22.11. v 9.30 bude otec biskup Vojtěch udělovat v Prosiměřicích **svátost biřmování**.

Tutéž neděli v 10.00 se koná v kostele Sv. Ducha na Šumné **koncert píseckého pěveckého sboru Sonitus**.

Opět se můžete v našich kostelích těšit na **setkání se svatým Mikulášem**. V Příměticích bude v neděli 6.12. ve 14:00 a ve stejný den v 16:00 v Kuchařovicích. Citonice a Prosiměřice přivítají sv. Mikuláše při večerních mších svatých v pátek 4.12.2009.

V neděli 13.12.2009 ve 14:30 **bude v Prosiměřicích adventní koncert**. Hrají ... nechte se tentokrát překvapit.

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Starého pána se jednou ptali, jestli se mu v životě splnily jeho dětské sny.
„Ano, jeden se mi splnil. Když mi byly čtyři, nesnášel jsem, když mě česali. Toužil jsem být plešatý!“

Ashtray

Rozhodnutí

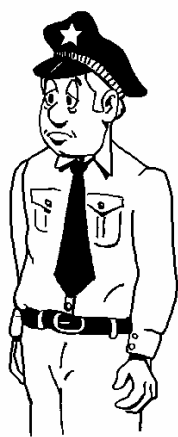
Už toho tolik přečetla o škodlivých účincích cigaret, že se rozhodla přestat ... číst.

Marcela Pagnola jednou zastavil jistý žebrák, jeden z těch drzejších, a chtěl si od něho půjčit peníze. „A jakým právem si je chcete ode mne půjčit?“ vyzvídá Pagnol. „Právem příbuzného.“

„Ale podívejme! Tak my jsme příbuzní? A od kdy?“

„Už od Adama a Evy!“

„Máte úplnou pravdu,“ přitakal Pagnol, „na to jsem zapomněl. Tady máte jeden frank, drahý bratranče. A dám vám dobrou radu: když si přesně tolik vypůjčíte i od ostatních členů rodiny, stanete se miliardářem!“

Jeden noční hlídač dostal na konci měsíce o pět set franků víc, než mu patřilo. Svému zaměstnavateli však nic neřekl. Ten si omylu všiml a následující měsíc mu těch pět set franků z výplaty strhl. „Poslyšte,“ povídá noční hlídač, „tento měsíc mi chybí pět set franků!“

„Ale minulý měsíc, když jsem vám dal o pět set franků víc, nic jste neříkal!“ bránil se zaměstnavatel.

„To je pravda,“ souhlasil hlídač. „Víte, když se stane chyba jednou, mohu přimhouřit oko, ale dvakrát, to už je příliš.“

Toto 52. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otec jáhen František Rezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štúary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavcích, Slupi a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Příměticích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích a kaplani P. Jan Kotík (mobil 777975888) a P. Stanislav Mahovský (mobil 728668784) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v říjnu 2009. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již padesáté třetí) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2009. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

